

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail, Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No. 4, Vol. 31., duben-April 1997.

Ladislav Rusek - Šaman

DUBEN

Ach, dubne, dubne, ve volání žlup
a v chladných přeprškách máš věčný protimluv!
Jsi proměnlivý jak ta srdce lidská,
i straku okouzli vše, co se v trávě blýská!
Den je už dlouhý - noci na úkor.
Rozlité vody v lukách, poselsví sněhů z hor.
Zas v slunci na zápražích slyšet kočky příst.
Tenoučkým hláskem pípá život z hnízd.

Víza do USA patrně zůstanou

Jedním z cílů pracovníků ministerstva zahraničních věcí je usnadnění cestování našich občanů. I když nejde určitě o nejdůležitější úkol početných úředníků z Černinského paláce, věnují se mu odpovědně a poměrně úspěšně. O tom svědčí i fakt, že v současnosti nám stačí pouze ukázat pas na hranicích téměř pěti desítek zemí čtyř kontinentů. Jen minulý rok k nim přibýly i takové státy jako Kanada, Chile či Izrael. Poněkud zapadl fakt, že jako jediný ze států bývalého východního bloku jsme se dohodli na bezvízovém cestování i s Novým Zélandem. Již několik let je pak metou tohoto snažení možnost cestovat bez víza do USA. Přifadili bychom se tak mezi občany 26 nejslušnějších a nejbezpečnějších zemí z pohledu Američanů, kteří toto privilegium mají. Jde přitom o skutečnou výsadu, neboť i obyvatelé některých států západní Evropy - Řecka, Portugalska či Irsku - stejně jako my dosud jezdí za oceán s otiskem víza v pase. Podle slov zástupců našeho ministerstva zahraničí i pracovníků velvyslanectví v USA je již několik let vše na nejlepší cestě. Byli jsme pryč dokonale prověřeni a splňujeme potřebná kritéria. Teoy hlavně to, že jezdíme za oceán jako skuteční turisté a většinou se vracíme domů. Jen administrativní Bílého domu se nějak nemožná rozhoupal. V posledních měsících se ovšem situace začíná radikálně měnit, když stále více občanů je vráceno z amerických letišť s tím, že cestují za oceán za prací. Na to jsou, jak je známo, i v USA velmi citliví. I když tam nezaměstnanost dlouhodobě nepřevyšuje velmi mírných šest procent a na trhu pracovních sil se spíše rukou nedostává a zvláště pak těch, které chtějí pracovat za menší peníz. Mnozí se také ptají, kdy jsou naši občané přistiženi při černé práci a dochází k jejich deportaci domů. Naposledy šlo dokonce o skupinu 14 lidí. Pracovali zde za pouhých 5,5 dolaru za hodinu, a tedy nevěřím, že přišli do Ohio zbohatnout. Spíš jim šlo o to zkusit to jinde. Vždyť taková zkušenost je k nezaplacení a přijíždějí za ní za oceán inladi lidé nejen z Evropy, ale vlastně z celého světa. Bohužel z pohledu americké legislativy porušují předpisy a to se netoleruje. Pro nás ostatní tedy podobné počinání bude mít patrně ten důsledek, že si na bezvízový styk s USA počkáme ještě dlouho a možná se ho nedočkáme vůbec. Není důvod se zase až tak divit. Prostě nás Američané trochu podcenili a my zase sebe sama přecenili. A asi nejsou sami, o čemž svědčí poznatky z Kanady, kde se imigrační důstojníci musí potýkat se záplavou občanů, kteří ne vždy přijíždějí do této země s nejjistějšími úmysly. MS 7/1/97

MARCEL MORZOL

ISMs

Socialism: You have two cows. Give one cow to your neighbor.

Communism: You have two cows. Give both cows to the government, and they may give you some of the milk.

Fascism: You have two cows. You give all of the milk to the government, and the government sells it.

Nazism: You have two cows. The government shoots you and takes both of the cows.

Anarchism: You have two cows. Keep both of the cows, shoot the government agent and steal another cow.

Capitalism: You have two cows. Sell one cow and buy a bull.

Vandalové zneuctili hrobku Černínů

Rodinnou hrobku rodu Černínů v kostele sv. Jakuba v Jindřichově Hradci zneuctili zatím neznámí vandalové. Poškodili a vypálili několik rakví v kryptě a ostatky rozházeli i v okolí kostela. Anonymní telefonát oznámil správci kostela, že venku je o bromosvod oprava lidské kosti, která patrně pochází z hrobky rodu Černínů. Vandalové vnikli do kostela oknem a bez dalších potíží se dostali i do krypty. V kryptě byl značný nepořádek. Je tam zhruba deset rakví, které byly poškozeny, a po zemi se pavlovaly kosti. Uvedl major jindřichohradecké policie Karel Šána. Hanobení ostatků bylo kvalifikováno jako trestný čin výtržnictví, pachatelům hrozí trest odnětí svobody do dvou let.

Muzeum odvěčených

Přibramské muzeum třetího odboje, které je věnováno československému protikomunistickému odboji v letech 1948 až 1989, se možná rozroste o část věnovanou osudům občanů, kteří byli na konci druhé světové války a po ní odvěčeni sovětskými bezpečnostními orgány do tehdejšího Sovětského svazu a tam uvězněni v koncentračních táborech. Vyplývá to z informací, jež poskytl předseda rady Výboru „Oni byli první“ Vladimír Bystrov. MS 15/3/97

700 let Valašského Meziříčí

Letos slaví Valašské Meziříčí sedmisté výročí svého vzniku. Od konce března do poloviny prosince proběhne nespočet kulturních akcí, společenských večerů a sportovních klání.

Oslavy budou zahájeny 25. Meziříčan, Poljaka a Bača, dělezná slavnostním zasedáním chovky Beskydská muzika, městského zastupitelstva a Zuhňanka, Testačka a Zále-proměnným koncertem kassanka. Pořadatelé pamatují pely Testačka. V květnu po také na nejmenší. Centrální zdraví obyvatel všech měst oslavu spojí s oslavou Dne okresu dechové soubory z hodi a s procházkou pohádkolandského Bussumu, družebním lesem. Pět dní v březnu a ního města Valašského v červnu bude na počtě příle-Meziříčí. V rámci Valašsko-žitostně otevřena přepážka, meziříčského kulturního léta kde budou označeny všechny vystoupí folklorní soubory zásluky pamětními razítky

Někteří Češi v cizině nedělají své vlastní dobrou reklamu

CINCINNATI (Ohio) - Americký imigrační úřad zatkl 17 osob, které přicestovaly do USA na občestvnické vízum, ale přitom bez povolení pracovaly v předměstském hotelu v Sharonville. Ze zatčených osob je 14 z České republiky, dvě z Ruska a jedna z Litvy.

Podle Williama Ringa, šefa oddělení Úřadu pro přistěhovalectví a naturalizaci v Cincinnati, bude příští týden projednána depence těchto lidí. Ring řekl, že pravděpodobně budou posláni zpět do svých zemí. VIDEN - Policie v Dolních Ra-

kousích zadržela v noci na středu dva české taxikáře, kteří ilegálně převáželi přes hranice čtyř cizinců.

Jak včera oznámila agentura APA, řidiči taxíků, oba šestadvacetiletí, byli zadrženi v Untermyersdorfu v blízkosti hranice s ČR. Nejenže se policie ke svému nekalému činu ihned přiznala, ale vypověděli rovněž, že tímto způsobem přepravili do Rakouska cizí uprchlíky už vícekrát. Čeští taxikáři se budou za svou trestnou činnost zodpovídat před zemským soudem v Karneburgu. MS 16/3/97

V USA:

Wallenberg stamp finally a reality

By Bill McAllister
The Washington Post

WASHINGTON — Former President Jimmy Carter wants a stamp in 1998 to mark the 100th anniversary of the sinking of the battleship Maine. Comedian Dom DeLuise wants a stamp for entertainer Eddie Cantor. Hollywood director Steven Spielberg wanted one for Raoul Wallenberg, the Swedish diplomat who is credited with saving thousands of Jews from the Holocaust.

Letters from the three celebrities, plucked from the 40,000 stamp requests the Postal Service receives each year, are

STAMPS

framed and posted in the stamp offices at Postal Service Headquarters. Thus far, only Spielberg's request has been granted.

And, as delighted as postal officials were by the film director's letter, many postal insiders would probably give more credit for the Wallenberg stamp to a former Pennsylvania schoolteacher.

She is Irene Munetz Pachman of Bucks County, Pa., who started her campaign for a U.S. stamp to honor Wallenberg in 1992. 11 years after a special act of Congress declared the diplomat an honorary U.S. citizen. Pachman's efforts will be rewarded April 24 when a 32-cent commemorative honoring Wallenberg is dedicated at the U.S. Holocaust Memorial Museum.

Inspired by Wallenberg's efforts to prevent Nazi leaders from killing more than 70,000 Jews in Hungary, Pachman wanted to do "whatever I could to keep his memory alive." Wallenberg disappeared at the end of the war after the Soviets captured him and took him back to the USSR.

At the time postal officials were planning the Elvis Presley stamp, d stamps were in the news.

Pachman believed Wallenberg would make an excellent stamp, a symbol of "the hope and healing" that families who lost loved ones in the Holocaust need.

Postal officials accepted her request, and while "it was never denied, it just remained under consideration," she recalled. So Pachman, 50, went to work, developing lobbying support from lawmakers from Capitol Hill.

She started with Rep. James C. Greenwood, R-Pa., who represents Bucks County, and quickly expanded the number of lawmakers who petitioned the Postal Service for the stamp. "Everyone was writing letters," Pachman said.

"It seemed that everyone except the Citizens Stamp Advisory Committee realized what a credit to the Postal Service the stamp would be," said Pachman. Since that committee advises Postmaster General Marvin T. Runyon on what stamps the agency should approve, its support often is crucial.

Last spring Runyon announced that the agency was issuing the stamp and he went to Capitol Hill to unveil the design with Rep. Tom Lantos, D-Calif., a Holocaust survivor who was saved by Wallenberg. "It just had to happen," Pachman said after the ceremony. "It was a matter of when — not if."

Designed by Burt Silverman, the Wallenberg stamp has more design elements than most recent stamps. Wallenberg is featured on a telephone, with a group of Jews, one wearing the star required by the Nazis on his suit, in the background. Also in the back group is a gold-colored Schutzpass, the false passport Wallenberg issued to help Jews flee from the Nazis.

Ashton-Potter USA Ltd. printed 96 million of the commemoratives on its offset presses. The stamps are being sold in sheets of 20

Město vydá pamětní medaili. I. díl dějin města, čítanku o Valašském Meziříčí a průvodce po památkách. Dne 18. prosince se uskuteční orientační běh po památkových místech města O vánoční zvoneček.

Malý ogur stojí u dveří a zkouší dosáhnout na zvonek, ale pořád se mu to nedaří. "Počkaj, já ti pomůžu," říká strýc Matuš a hned aj mačká tlačítko. "Strýcu, děkuju vám, ale věřil už tchlo utěkajme."

Zemřel novinář Karel Kyncl

PRAHA - Dlouholetý zahraniční zpravodaj Českého rozhlasu Karel Kyncl včera zemřel po těžké nemoci ve věku 70 let. Rekl to včera vedoucí redakce zahraničního zpravodajství Českého rozhlasu Petr Voldán.

Karel Kyncl začínal v rozhlase v letech 1943-1948 jako člen Dismanova rozhlasového dětského sboru. Poté nastoupil do zahraniční redakce a stal se zpravodajem v New Yorku. Jméno si získal sérií reportáží o atentátu na prezidenta Johna Kennedyho. Za svoje názory byl v období normalizace z rozhlasu propuštěn a nesměl publikovat, stídal různá zaměstnání a několikrát se ocitl i ve vězení. V roce 1983 přijal nabídku azylu od britské vlády a stal se postupně spolupracovníkem BBC. Svobodné Evropy a některých exilových časopisů. V roce 1990 opět začal pracovat jako zahraniční redaktor Československého rozhlasu a po rozdělení čs. federace Českého rozhlasu ve Velké Británii.

Byl rovněž autorem knížek Moje Británie, 63 dní do Dallasu a dalších reportáží a črt. MS 14/4/97

Foto: ČTK

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávky insertů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	\$ 19:00
USA, jako tiskopis ...	\$ 22:00
záměří, jako tiskopis ...	\$ 24:00
USA, letecky ...	\$ 28:00
záměří, letecky ...	\$ 34:00

Čtenářům v České republice: Dobro-
volné předplatné lze zaslat na:
Pavel Svoboda, Na Vyhledce 175,
252 63 Rostok u Prahy.

Š absolventem Palackého univerzity v Olomouci MUDr. Jaromírem Bertlíkem o kanadském zdravotnictví Český gynekolog úspěšným homeopatem v Torontu

TORONTO. „Skoro 99 procent torontských nemocnic je státních, takže všechna základní léčení v nich včetně léků jsou zde pro kanadské občany a všechny emigranty s politickým či uprchlickým statutem zdarma. Přestože si lékař specialista vydělá v Kanadě kolem 250 tisíc kanadských dolarů ročně a obvodní lékař zhruba 140 tisíc, je zdejší zdravotnictví v krizi a volá se po změně hospodářského systému.“

BŘETISLAV OLŠER

Touto úvodní informací mne uvedl do radosti i strasti zdravotnictví Kanady MUDr. Jaromír Bertlík. Pochází z Mostu v Čechách, vystudoval medicínu na Palackého univerzitě v Olomouci, aby se u nás věnoval gynekologii. V polovině osmdesátých let emigroval s rodinou do Toronta. Protože však Kanada neuznává absolutorium českých vysokých škol, musel zvlád-

nout náročné „vyrovňovací“ studium a k němu odpovídající lékařskou praxi – stejně jako jeho manželka. Mezitím se naučil na počítači a vydělával si jako tiskař. Pak absolvoval závěrečný celodenní test 600 otázkami, za což se v Kanadě platí tisíc kanadských dolarů. Navíc si udělal kurs homeopatie, již se nyní zabývá.

Každý pacient, který stráví v torontské nemocnici jeden den, stojí stát od 350 do 1 200 dolarů. V tom je zahrnuta strava a péče sester. Kanadčan či emigrant se statutem neplatí nic. Peněženku nemusí vytahovat, přestože není povinen platit zdravotní pojištění – ani pro mzdy lékařů či jiné náklady spojené s jeho léčbou v tomto zdravotnickém zařízení. Ať je zde s porodem nebo pro operaci slepého střeva. A to vyjde se vším všudy asi na 13 tisíc dolarů. Vytržení zubu stojí asi 50 dolarů, nasazení tzv. korunky tisíc a nový chrup více než desetkrát tolik. Pokud

si ovšem platí speciální pojištění kolem 50 dolarů za měsíc, vydají za tyto zákroky stomatologa jen asi 20 procent této sumy. Za operaci oka si „očká“ může vyžádat až pět stovek. A když si uvědomíme, že těchto zákroků může tento specialista udělat za den až dvacet, je jasné, jaká je jeho práce. Nuño dodat, že 1 KD = asi 21 Kč.

Podle čeho jsou kanadští lékaři placeni? Ide o poměrně složitý systém. Např. anesteziolog pracuje na body, když jeden činí 11 dolarů. K tomu dostane peníze za čas, který stráví u pacienta. Za výkon dostane v průměru čtyři body, za každou čtvrtinu hodinu do dvou hodin operace dostane další body. Pokud se operuje přes 120 minut, jsou za každých patnáct minut dva body. Obvodní lékař jsou zase placeni podle počtu vyšetřených pacientů, takže nyní zdejší lékařská komora řeší například, kdy si „obvodník“ vydělá za rok asi 400 tisíc kanadských dolarů.

BUDE VÁS ZAJÍMAT

V Kitcheneru, Ont. zemřeli nedávno Petr Petřík, pův. z Hané, a Jan Piňos, 70. Přinesl to krajanův list "Dobrý den!", za který zodpovídá Vladimír Bubák. -- V Torontě zemřel 19. 1. 97. krajan Frank Bětík, 88. Přišel do Kanady v srpnu 1939. -- A. Fogl z Montreálu byl s paní a unikem Nicholasem na "lodní procházce"/cruise/ v Karibském moři. Nejvíce civilizované bylo Portoriko. -- Joseph Williams, 6 Meadows Lane, Willawdale, Ont. M2N 5Z8, hledá českou kuchářku a společníci pro svou paní. Za byt, stravu a fin. odměnu. Ideální pro ženu nad 60, která by přijela na návštěvu na 6 měsíců. /Pan Williams byl v našich jednotkách v Anglii za války pod jménem Wolfe./ Tel. /416/ 224-5980. -- V Art Gallery of Ont. promítli 3 zajímavé české současné filmy "Zahradník", "Spiklenci slasti", "Pernost".

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Kvetoslav Janda, kamarádů zvaný "Škebl", res. Vancouveru, se momentálně nachází v Brně a pomáhá při organizování srazu 50 let po maturitě na reálném gymnasiu v Králově Poli. K setkání dojde 31. 5. 97. /Ruku k dílu přiložil také Staněk Hladík, který jinak s manželkou plánuje výlet do Švédska a do Norska. -- "Kanadské Listy" jsou svázány v osmi knihách, od června 1966 jako "Hlas nových" až do prosince 1996 jako "Kanadské Listy". Jde o osm knih velké formátu. Jedna série je u p. J. Gruntoráda v "Líbri prohíbiti" v Praze, v Náprstkově Muzeu tamtéž, v archivu Plzně, v knihovně v Pardubicích, v Moravském zemském muzeu v Brně a ve Slezském muzeu v Opavě, příp. v Horáckém muzeu v Novém Městě na Moravě. Další série je reserována pro vojenský archiv na Žižkově a pro archiv letců v Hendonu v Anglii. -- J. Machek nár. z LA sdělil, že bratraneček Mirek Chytil bude doprovázet zpěváka Štědrého ze Semaforu v kostele sv. Pavla v Torontě 3. května. 5. 5. bude koncert "U Vlastičky" 3. 5. v Montreálu, 21. 5. snad na Masarykově. S nimi vystoupí filmový herec Brzobohatý. -- MUDr. Petr Škrňa žil celou řadu let v Kanadě, ale v poslední době působil jako lékař a misionář v Sierra Leone. 1. 3. měl zajímavou přednášku v Pozlovičích u Luhačovic a recitoval také některé své básně. -- Evžen Hutka má potíže s českými úřady, ale na jeho farmě ve Velkém Týnci na Hané se stále prohánějí stádo paroháčů. Předseda Okresního mysliveckého spolku v Olomouci, V. Grézl, trvá na tom, aby jeleni chovaní na maso byli poraženi jen na jatkách. Mimo asi 60ti jelenů, jsou na farmě zubří, yaci, daňkové a bizoni. E. Hutka měl jelení farmu u Swindridge, Ont. -- Božena Špačková, roz. Dvořáková, marodí v BC a potěšit ji kontakt s přáteli, kteří na ni nespomínají. Její adresa je: 11197 Huff Blvd., Delta, BC V4E 2E9. Doma působila mj. v nemocnici ve Vizovicích a jejím kontaktem s podzemím byl řádový bratr Agapitus, pravým jménem Oldřich Bláha. Jeden čas na vizovickém zámku vládl Skorzeny. -- 2. října se ozval nezavislý novinář Václav Hynek, Dr. M. Horákové 1649, 397 01 Písek. Jde o syna JUDr. Antonína Hynka /nar. 10. 8. 1898 v Rybníčkách u Kralovic/, který žil v exilu v Hamiltonu, kde 29. 8. 1981 zemřel. Dověděli jsme se, že dr. Hynek se na jaře 1949 s manželkou a 12ti-letým synem Václavem pokusil o přechod hranic na západ. Jemu se to podařilo, ale ostatním ne. Paní Hynková dostala pak 10 let žaláře a mladého syna vychovali cizí lidé. Poznamenal, že v té době poznal zřetelnost komunistické ideologie. Prosí všechny, kteří jeho otce v Kanadě či jinde znali, aby mu napsali na výše uvedenou adresu. Plánuje měsíční návštěvu Kanady počínaje 29. 5. /Je členem Společnosti přátel Kanady, s centrálou v Telči. -- Od 30. 4. do 3. 5. dává v Jane Mallet divadle v Torontě operetu "The Beggar Student". Nedávno byla v tomto divadle "Rusalka" a vydavatel t. l. zahledl paní Weiderovou, vdovu po Jozovi, a její doeru Helen. -- V Mendelsonově sboru v Torontě zpívá krajan Karel Tamchyna. Žije ve Willawdale, Ont. -- 12. 3. oslavil pražský rozhlas 85. narozeniny Jiřího Traxlera, res. Edmontonu. -- V únoru t. r. oslavil v tichosti své 70. narozeniny pastor Steve H. Petr ve Waterloo, Ont. -- Agencie PFK-Echo v Bratislavě nabízí studijní pobyty v Kanadě za horentní ceny: 6 měsíců přijde na 7.345 kan. dolarů. Osmiměsíční "Prevádka hotelů a reštaurací" stojí 10.700 kan. dol. -- V Torontě prý žije bývalý přítel RAF Jeřábek. Kdo o něm ví? -- Senioři v Montreálu si 2. 4. promítli "Postřišíny". 16. 4. byl na programu TV-film "Kdyby tisíc klavírnů". Nejlepší koldě v Montreálu peče Míša Valentová. -- Cizí peníze za kan. \$ mění firma T. Cook ve Sq. I. v Miss. Každé úterý seniorům bez poplatků! Jindy je popl. 10 proc.

Kanada má zájem o naše potraviny a víno

Praha - O některé tuzemské potravinářské výrobky a víno by v Kanadě mohl být zájem. Další vývozní možnosti jsou ale především v průmyslové kooperaci domácích a zahraničních firem. sdělilo Ministerstvo průmyslu a obchodu v souvislosti s návštěvou premiéra Václava Klause v Kanadě ve dnech 20 až 23. února. České podniky podle informací MPO nevyužívají příležitosti v dodávkách strojírenských komponentů a polotovárů pro výrobu elektromotorů a automobilový průmysl. Uplatnění mohou nalézt též součástky pro strojní výrobu, hutní polotovary i farmaceutické produkty. Postavení si udržely nebo zlepšily sklo, bižuterie, lovecké a sportovní zbraně a pivo.

Koljovi drží palce i v Kanadě

New York - Život pod sovětskou nadvládou mohl být vzniknout drsnému příběhu. Kolja však pojímá téma se znalým humorem, s nímž se Češi naučili nahlížet na svou geografickou smůlu. Napsal to krátce před nedávným slavnostním uvedením filmu Jana Svěráka v Ottavě přední kanadský filmový kritik Jay Stone v listu The Ottawa Citizen.

Prvních 600 ottawských diváků, včetně předních činitelů ottawského kulturního života a zástupců diplomatického sboru, zhlédlo film v neděli odpoledne v promítacím sále stylizovaném do podoby filmového studia. Nevšední projekci úspěšného fil-

mu, který nedávno získal cenu hollywoodských novinářů Zlatý glóbus a brouší si zuby na Oscara, v nejstarším kině filmového umění v kanadském hlavním městě uspořádalo české velvyslanectví.

Prvním ottawským divákům se Kolja líbil a podle odezvy v hledišti mu také porozuměli. Režisér Jan Svěrák nám umožňuje, abychom byli dojatí, aniž si kvůli tomu připadáme hloupi; za každým rohem je ironie, která všemu dává správnou perspektivu, napsal Stone.

Kolja byl nominován na cenu filmové akademie jako nejlepší zahraniční film a asi ji vyhraje, dodal.

Miloslav Zlámal skon-

čil svou životní pouť v Mississauga, Ont. 12. dubna 1997. V pohřebním ústavu se s ním rozloučil pastor Jozsa Novák. V audienci byl mj. dr. Bohuslav Dérer a Sokol Jan Waldauf. Zesnulý byl zpopelněn a popel nejspíš poputuje na rodné Slovensko. Narodil se 13. 3. 1922 ve Skalici a už od studentských let v Bratislavě /studoval na univerzitě filosofii a literaturu/ se projevil jako rozporuplný člověk. V té době vznikly jeho první dvě básnické sbírky. Projevil se jako bohém, ale měl v sobě dobrodružnou krev. Podle informací, které poskytl "Národní obroda" v r. 1992, během Slovenského národního povstání bojoval tvrdě po boku sovětského partyzánského velitele Jegorova jako kapitán. V kanadském exilu napsal o tom obsáhlou knihu "The Partisan Captain", 320 stran. To vyvolalo odezvu /v r. 66/ tří mužů, kteří byli hlavními aktéry SNP, J. Lettricha, gen. M. Ferječíka a Rudolfa Fraštackého. "Nový Domov" přinesl jejich článek pod názvem "Zlámalovo partizánské povstalecké historii": Zlámal si vymýšlel legendy. Jsou lidé, kteří si H. Zlámal pamatují v 50. letech, když s rodinou bydlel v suterénu u Kadleček v Torontě. "Národní obroda" v r. 92 píše, že z něho v Kanadě stal milionář, ale nezmiňuje se, jakým způsobem toho docílil. Dočnes se neví, kolik našich krajanů ztratilo v té době své životní úspory. Jinak jsou lidé, kteří se pamatují na jeho kulturní počiny, včetně divadelních her a na jeho podíl při zakládání "Našich Hlasů" v r. 1955. Měl obdivovatele. Jeho televizní programy na začátku 90. let v Torontě už nebyly plně ideální. Jsou lidé, kteří si ho pamatují jako bojovníka: když hrozila možnost prodeje Masarykovu investorem, Zlámal napsal sérii článků do "Našich Hlasů" pod názvem "Hroby T. G. Masaryka, Beneše a Štefánika nie sú na predaj" a vzácný krajanův majetek byl zachráněn. V závěru svého posledního interview na Slovensku prohlásil mj.: "Skor či neskôr zomrieme, ale uverie, veďa zostanú. Zmyslom mojho života je služba kráde, uverie, síle ľudského poznania-a keď sú pekné, aj pekným dievčatám. Nebyl to bohém?" Mj. /Vydavatel "KL" vyslovuje paní Zlámalovou smrtí smutnou soustrast. /

Z České republiky

Premiér Klaus předpověděl, že Kanada se nerozdělí. -- "Zem. noviny" přinesly dopis, který redakci poslal MUDr. V. Neumann z Vancouveru, BC. Píše mj. "až se odtáhne Quebec, počítám, že se Kanada rozpadne". -- Valaši považují zvolení inž. Vlastimíra Opřtu senátorem za kladný jev. V dopisech se opakuje: lesní inženýr, vodák, sympátek. -- Připravuje se setkání členů Společnosti přátel Podkarpatské Rusi z celé České republiky. V Národním muzeu se nyní ukládají všechny materiály o karpatských Rusínech. -- V Prostějově má být odhalena socha TGM. -- Tigrid se stal poradcem Havlovy kanceláře pro česko-německé vztahy. Do senátu zvolen nebyl. -- Noví diplomaté budou školeni v Diplomatické akademii. Studium bude 6ti-měsíční a 20 studentů má začít v září. Výuka bude částečně v angličtině. Vzorem diplomatické kariéry je Madeleine Albrightová, kterou už pozvali na slavnostní otevření. -- V Koženém má irské občanství a žije na Bahamách. Budou znovu soudit Wallace, jeho komplice. -- Centrála firmy Siemens pro ČR bude v lokalitě Hadovka v Praze 6. Budova bude mít 5 pater. -- Tryzna k 222. výročí potlačení povstání sedláků u Chlumce n. C. byla letos spojena s tryznou za české zemědělství. V Čechách žije 600.000 Slováků a na Slovensku 400.000 s českým občanstvím. O přestěhování se zatím neuvažuje. -- Poutní kostel v Cholině u Litvle má nové zvony. -- Porota 22ti novinářů rozhodla, že autem roku 97 v ČR je Volkswagen Passat. Stojí 576.000 Kč. -- Minibyteček v průměrném pražském paneláku /Havel přišel s označením "králíkárna"/ bude stát 5.000 Kč. Jsou obavy, že ČR bude státem bezdomovců. -- Lobkovičové prodali Lázně Bělina se stáčírnou Bělinské kyselky. -- Prahu navštívil norský král Harald V. Je výborným lyžařem a jachtařem. -- Tisk vzpomněl, že před 10ti lety zemřel po výlechu na StB prof. Jan Patočka. Stejný osud potkal prof. UK dr. Františka Jiránka, rodáka z Kolic u Chlumce n. C. -- V Jičíně začal soud s vrahem kat. kněze Toufara. Brání se, že ho k násilí a týrání nutili jeho nadřízení. -- Na Žižkově zemřel 13. 3. spisovatel Karel Pecka, který byl označován za českého Solženičyna. V 21 letech byl za letáky a pokus o přechod hranice odsouzen na 11 let, které strávil v Jáchymově a jinde. Byl propuštěn až v r. 59. -- J. Lux doznal, že české zemědělství je v krizi. Poskytl zajímavý rozhovor vydavateli "Trsu", Mgr. I. Hudečkoví, ve Vysokém Mýtě. -- Turisté objevili v Koločavě na býv. Podk. Rusi dceru Nikolý Šuhaje. Žije v bídě, protože její příjem činí jen ekvivalent sedmi am. dolarů měsíčně. Nemá ani číst, ani psát, ale popírá, že její otec byl jen loupežník; spíš měl odpor proti válce, desertoval a ukrýval se v lesích. -- Komora Baťova kanálu z 30. let v Uh. Ostrohu nebyla pro nedostatek peněz opravena a návštěvníci Slováků nemohou zatím jezdit v turistických lodích po celé trase. -- "Kdo nebyl dosud okraden, měl by dát na modlení a duševně se připravovat na to, že okraden teprve bude", napsala "Rovnost". Krade se všechno: od dlažebních kostek po lokomotivy. Častým cílem jsou hřbitovy, odkud zmizely všechny kovy z náhrobků. -- Cizí inž. se tiše stahují z ČR. Očekává se devalvace koruny o 10 procent. -- Doporučujeme našim čtenářům: hotel Riviera v Jedovnicích, hotel Květnice v Tišnově, Ski hotel v Novém Městě na Moravě a ovšem Luhačovice, které jsou atraktivní v zimě i v létě. -- V Hradci Králové zavládl tibetská vlajka, navzdory protestu z čínské ambasády v Praze. Za akci, aby Tibet byl opět svobodný, se postavilo na 500 měst po celém světě. -- V nemocnicích se projevuje citelný nedostatek léků. -- Poslanec Karel Ledvinka prohlásil, že v parlamentu je také "lůza a spodina". -- Poslanec Mašek naznačil, že ODA zahájí kroky, aby komunisté všech odstínů a Sládkovi republikáni byli postaveni mimo zákon. -- V Brně zemřela vyjimečná žena: PhDr. Božena Komárková, 94. Byla pronásledována za nacistů a za komunistů. -- Největší díra zeje v pokladně soc. dem. strany. Nejlepší finanční bilanci mají komunisté /z pronájmu budov/. -- Medailisté města Pardubic dostali 9. 10. tyto zasloužilí občani: PhDr. Jiří Kotyk, Vlastislav Špulák, Ing. Arch. Miroslav Petráň a Jiří Paleček. Partnerským městem v Holandsku se stalo město Doetinchem. Kulturní výměna se rozjela slibně a větší holandská jítma má nyní v Pardubicích výrobu.

Zemřel posel svobody Josef Kraus

Josef Kraus se narodil 12. července 1921, v Praze. Vyučil se zámečnickem v pražské ČKD. Za války pracoval jako mechanik na letišti, po válce s přítelem A. Schleichornem na píle ve Vojtanově u Františkových Lázní. Nespokojen s novým režimem odešel v březnu 1948 se Schleichornem do Německa. Protože znal výborně i psy v pohraničí, svolil pomáhat lidem přecházet ilegálně hranice. V dubnu se vrátil do Čech s řecko-římským zápasníkem Adolfem Švarcem. V květnu převedl skupinu, ve které byl narodně socialistický poslanec a starosta Sokola dr. Antonín Hřebík, jeho manželka, E. Potužník, J. Kadourek, J. Stangl a J. Galát. V táboře Schwabach spolupracoval s ing. Janem Obstem (zemřel v r. 1974 v Baltimoru). Znovu se vrátil do Čech, kde s ním spolupracovali František Kalkus, Luděk Kořínek, Vlastimil Malinek a profesor František A. Toutar (organizoval přechod velké skupiny, ve které byli generál Mikuláš Ferencák a jeho žena, generál A. Hasal a jeho syn poručík M. Hasal, manželka a dítě poslance Oty Hory, F. A. Toutar, student Josef Hajdů, Mirek Heler, Zdeněk Hruban, Vlastislav Štál, "nosaty Zdeněk" a Felix Pešina. Jednotlivci se sešli nedaleko Házlova a samopaly ozbrojená skupina přešla hranice 26. června 1948 u Selbu, pod vedením Krause a Kořínka. Výslech v Bayreuthu trval až do 2. července.

Kraus a Kořínek ve vrátili ještě jednou, aby převedli bývalé ministry dr. F. Hálu a Monsignora J. Šrámka. Byli však zatčeni v srpnu 1948. Soud s dvaceti obžalovanými se konal 25. ledna 1949 před státním prokurátorem dr. Zítkem. Kraus byl odsouzen na 18 let, Kořínek na sedm, Kalkus na osm a Malinek na 6 let. Tři z odsouzených utekli z pracovních táborů. František Kalkus uprchl z tábora Wykmanov a zemřel roku 1982 v Chicagu. Luděk Kořínek unikl z tábora Slavkov-Sokolov a zemřel po letech v Brazílii. Pepa Kraus byl na dole Rovnost do lovat uranovou rudu. Vězni pracovali v osmém patře. Pepa zjistil, že stará, tři kilometry dlouhá chodba na třetím patře vede do dolu Svornost a odtud na místo střežený důl Josef, kde pracovali civilní horníci. Spojující chodba však byla zatvářena trámy ze železničních kolejnic. Pepa našel dynamit a rozbil trámy s odstřelováním a sehnal části civilních obleků pro sebe a vězně, kteří s ním chtěli utéci. Na jedné směně se vytrhali do spojovací chodby, odstříleli přepážku a převlékli se. Jeden ze skupiny, Vasil, pocházel z Podkarpatské Rusi a mluvil dobře rusky. Předstíral, že je ruský inženýr a dohlíží na úderníky. Přesvědčili strážce u východu z dolu, že jim dovolí vyjít ze šachty. V květnu 1950 se Vasil, Pepa, Sláva, Mirek a Jaroslav dostali do Německa. Zdenka zastřelila pohraniční stráž, když byl již na německé straně.

Kraus byl napřed v táboře Babenhäusen, potom pracoval v americkém armádním skladu ve Frankfurtu nad Mohanem. Roku 1955 se oženil s Ruskou Jeremiášovou a v prosinci 1956 přijeli do USA. V Oregonu a v Kalifornii měl napřed autosprávkárnu a později nákladní přepravu a obchod se dřevem. Narodil se jim syn Tomáš. V roce 1993 se Josef Kraus přestěhoval do Čech. Zemřel náhle 2. února 1997 v Radobyčce na srdeční záchvat. Milý Pepo, vyvedl jsi nás na svobodu, nezapomeneme na Tvoji odvalu.

ZDENĚK HREBÁK

Americké Listy

Zábřeh se hlásí k památce svého rodáka - polárníka, dobrodruha a cestovatele Eskymo Welzla

Zábřeh - Postavit bronzovou sochu polárníka a dobrodruha Jana Eskymy Welzla si předsevzala skupina lidí ze Zábřehu v okrese Sumpersk, kteří se chtějí zaregistrovat jako občanské sdružení.

„Naším cílem je oživit památku tohoto rodáka a zároveň tím zpupularizovat město, vysvětluje záměr jeden z iniciátorů Miroslav Kobza. Socha v životní velikosti s pověstnými cestovními kufry by stála asi sedm set tisíc korun a už je pro ni zřízen zvláštní účet. Rádi bychom záměr uskutečnili v roce 1998, kdy uplyne 130 let od Welzlova narození a 60 let od jeho smrti. V příštím roce bude mít Welzl v Zábřehu alespoň bronzovou pamětní desku, kterou uhradí město. Osazená má být na domě Pod poloubou, kde polárník prožil mládí.

Toulavé boty si nasadil už v šestnácti letech, kdy se vydal na Balkán, později sjezdil jako lodník celý svět, procesloval Sibir a na třicet let zakotvil na Novosibiřských ostrovech, kde žil mezi Eskymy a stal se do konce náčelníkem a nejvyšším soudcem. Domů se vrátil vlastně nedopatřem, když jeho obchodní loď ve 20. letech ztroskotala u amerických břehů. Podezřelý trolejník, který tvrdil, že pochází ze Zábřehu v Rakousku-Uhersku, byl poslán do Evropy. Díky redaktorům Lidových novin se jeho osudy v knižní podobě staly bestsellerem.

V prosinci 1928 se šedesátiník s batohem a dvěma kufry objevil na Zábřežském nádraží, aby se na čas stal senzací města. Bylo mu tehdy devět let. Vzpomíná pamětník a dnes jeden z největších znalců Welzlova života Ctibor Lolek ze Zábřehu. „Hrál jsem si na dvore, když se ve vrátech objevil podsaditý pán v placentě čepici a ptal se po babičce. Byl u nás několikrát, vyprávěl a já jsem napjatě poslouchal. Moc civilizované způsoby neměl, pítval na podlahu a nůž s vidličkou mu dělaly políže. Už tehdy se u něj projevila tendence trochu si vymyšlet, aby poslouchače pobavil.“ Dnes patří C. Lolek do světové rodiny „welzlogů“, vlastní obsáhlý archiv a je ve styku se stejně zaměřenými badateli po celém světě. „Welzl se v roce 1928 vrátil do Kanady. Na ostrově se už nikdy nedostal, i když se o to pokoušel. Svůj život dožil na Klondiku v Dawsonu, kde v roce 1948 zemřel.“ Od Čechoameričanky Aleny Kennedyové z Dawsonu získal C. Lolek vloni do své sbírky dřevěný kříž s mosaznou tabulkou z úvodního Welzlova hrobu.

Pokud jde o polárníkovu sochu, je C. Lolek poněkud skeptický. Této se ale na pamětní desku, jejímuž autorovi Františku Syslovi půjčil šest fotografií, aby podle nich vytvořil Welzlův portrét. „Je to zajímavá postava“, dodává C. Lolek. „A zaslouží si, aby se k ní Zábřeh hlásil.“

STANISLAVA RYBIČKOVÁ

Jaroslav Pospíšil - Hyeny

(Vydalo nakladatelství Lipa Vičovice 1996, 440 stran, náklad a cena neuvedeny)

Na strán literatury faktů dle mého názoru příliš emocionálně napsaná kniha JUDr. Jaroslava Pospíšila, publicisty, který je ve svém třetím díle mapuje válečné i poválečné události. Nyní odkrývá mnoho dosud neznámých osudů a faktů, týkajících se jak období okupace, tak poválečné „komunizace“ Valašska a okolí. Kniha přibližuje v poněkud neuspořádaných a tematicky nesjednocených kapitolách chování dodnes známých osobností partyzánského hnutí (Josef Vávra - Státek, Murzina), německé okupační správy (Dr. Blaschowschka), i Baťova koncernu (J. A. Baťa, D. Cigera, Dr. Holý), vyvrací některé mýty o nich, zabývá se také poválečným bujením o zachování právního státu a demokratické republiky (causa pátera

Výstoužil).

Čtenářům ze Vsetínska pak přináší zajímavé vzpomínky na známého protifašistického bojovníka, vsetínského starostu Josefa Souše, dále a jeho organizace, zlikvidované v roce 1944 díky zradě u konfidentní gestapa. Podivuhodné jsou však i jejich osudy, neboť mnozí z nich (František Foukal) se po válce rychle zapojili do komunistických struktur a budovali světlé zítky stejně poctivě, jako během války udávali nacistům.

Součástí knihy je rovněž příloha „Země na Heydricha“, jejímž autorem je Heinz Pannwitz, šéf referátu pražské úřadovny gestapa, který měl velké zásluhy na tragickém konci parašutistů - atentáčníků. Kniha, i přes některé menší výhrady zajímavá, by rozhodně neměla chybět v knihovně každého ze zájemců o naši nedávnou minulost. MV 11. IV. 97 (103)

Jedna vdova dala svému neobtěžkovi na pamník tento nápis:
„Odpověď v pokoji — dokud se nesoudíme.“

Baví se dvě učnice:
„U nás bude skandál! Babička bude maminkou.“
„U nás bude ještě větší. Mája maminka bude babičkou...“

IN MEMORIAM

Když se maturanti redálního symposia v Pardubicích k 50. výročí lo-
ni sešli, poslali společný rozdrav jedinému žijícímu profesorovi Josefu Svobodovi do Třebíče. Vydavatel t. l. mu po srazu dovezl velké perníkové srdce, na dík našeho úcty k němu. Užil nás matematiku a desk. geometrii. Bylo ráj-mavé, že navrhl, aby se sraz konal u něho v Třebíči a pro nás všechny měl připraveny hlavolamy a různé matematické úlohy. /Stejně neredální byl mi-j nápad, aby se sjezd konal u ni-agareckých vodopádů. / Nyní do-šla zpráva, že 21. března 1997 v Třebíči zemřel a byl pocho-ván vedle své manželky v Budi-šově. Bylo mu 89 let. Do po-sledních dní měl jasnou hlavu a vymýšlel další hlavolamy; byl autorem výše než dvou set a měl je registrované na přísluš-ném místě. Mezi pozůstalými je doc. dr. Eva Benešová s rodinou a Ing. Karel Svoboda s ro-dinou. Byl to inteligentní muž. MJ.

"Trnky-Bnky", Lázeňská 1150, P.O. Box 55, 763 12 Vážovice, ČR.

Dvieska to docela užlo. Dostak jsme dva panče třicet zapluli jednoho srnce a při neuhnutí zůstal

O LETCÍCH

Pokud měl někdo internované příbuzné za války ve Svatoborčích, bude ho zajímat knížka "Internací tvor Svatoborčice", a pera Jana Kuze, 200 stran. Zatím se nepodařilo sestavit přehled všech vězněných. Knížka je za 310.--V pražské Lucerně byl 4.4.slavný Ples letců. Zahájil jej gen.A.Šiška. Zdržel, že je to v pořadí šestý takový Ples a že je to začátek nové tradice. Hrál orchestr Karla Vlacha a Hučba hrací stráž. Mezi hosty byl svět. špička Petr Jirmus a mistr světa v ultralehkém létání inž.Tomáš Suchánek. Byla to významná událost.--V Zábřehu na Moravě proběhl jarní pochod na počest nacisty zavražděného Arnošta Valenty, místního rodáka.--Na zdích v Brně se objevily sprayem napsané nápisy RAF. Otcové města se marně namáhají zjistit, co to znamená.--Zajímavá je nová kniha "Rytíři Vysočiny" a pera Milady Vávrové, 246 stran. Zachytila osudy letců a vojáků, kteří pocházeli od Jihlavy, od Adama po Zeleného. Lze objednat za 310 v hotovosti na: M.Vávrová, U hřbitova 10, 586 00 Jihlava.--Stále nevyřešená zůstává vražda Mirka Plaňavy /krycím jménem mjr.M.Poysera/ v Nauders v Rakousku v prosinci 1968 dvěma orgány čs.kontrarozvědky. Plaňava pracoval pro anglickou zpravodajskou službu.--Pražská televize vysílala zajímavý program "Čtyři páry páry bot". O osudech záp.letce Jana Wienera. Žije poblíž Bostonu.--Záhada: V Hřivínově Újezdě žil jistý Máčala. Tvrdil o sobě, že byl za války v Anglii u letců. V 50. letech byl komunisty vězněn. Kdo o něm něco ví?--Vít Angetter z Arizony byl v r.1995 v Plzni při odhalení pomníku americké armádě a setkal se tam s gen.Josefem Buršíkem.--Bohuslav Provázek, zvaný "Špagát", žije na adrese: Václavské nám. 169, 397 01 Písek.--Bob Velvarský byl překvapen odchodem J.Bílka na věčnost. Bílek přežil s notnou dávkou štěstí jako zadní střelec 67 náletů nad nepřátelským územím.--"MSD" měl zajímavý článek "Život na několik filmů". Popisuje zajatecký tábor pro letecké důstojníky v kamenolomu v Jakubčovicích n.Odrů, odkud se podařilo uniknout Pavlu Svobodovi a kanadskému letci V.Bastabovi. Oba se připojili k paraskupině kpt.Bogataje a válku přežili.--J.Humplik z Olomouce dokončil rukopis práce "Odešli, aby zůstali". Stěžejní postavou je kpt.RAF Vilém Murcek. Spolupracoval PhDr.Gecík. K vydání chybí jen finance.--Plk.Z.Těšínský, Vyšehradská 27, 128 00 Praha 2, by rád navázal kontakt s každým válečným letcem, který byl v 50. letech vězněn, příp.s jeho

Zleva: gen.K.Janoušek, Hrnčíř, neznámý Angličan, A.Kostohryz, neznámý Angličan a Alois Šedivý. Trochu plete, že i "neznámý Angličan" mají československé pilotní odznaky. /Z archivu pí Mirky Sladkovské z Prahy./ Lokace? Dautm?

V květnu 1995 se v Praze sešli tyto "to-brucké krysy": zleva-Míla Kratochvíl /zvaný Bitton či "Kráta"/, Bob Velvarský a Tomáš Částka.

JEDEN ZE STATEČNÝCH

13.března t.r.zemřel v rodině Velkých Pavlovičích plk.let.v.v.Josef Pavelka, 83. Za války sloužil u 311.Sq.jr. RAF. B.Svoboda, tajemník RAF Klubu v Brně nás upozornil na několik významných mezníků v životě plk.Pavelky: Narodil se 23.9.13 a po skončení školy šel do pilotního výcviku v Prostějově a dokončil jej v r.1933. Po okupaci Němci odešel 15.

6.39 do čs.zahraničního odboje. Po porážce Francie se dostal do Anglie, kde už 2.8.40 byl zařazen k 311.peruti jako pilot. Dne 16.12.40 je těžce zraněn při havárii při startu z náletu na Mannheim. Jeho "Velouš" byl zničen. V prosinci 43 se ocitá na Bahamách, kde absoluuje kurs pro pilotování Liberátorů. Vzpomínal, jak se sešel tehdy s úvodou z Windsoru, který v doprovodu plk.A.Hessa naše letce na Bahamách navštívil. Převelen do Anglie a jako pilot Liberátoru zničil 28.10.44 německou ponorku v ječném norském fjordu. Od června byl v Londýně, kde zabezpečoval přesun osob a materiálu do osvobozené vlasti. V Praze přistál 12.6.45. Dne 14.8. se oženil s dívkou, která na něho celou válku trpělivě čekala. Pro válečná zranění byl v r.46 superarbitován. Vedl v rodině Pavlovičích za komunistického terma život plný šikanování, protože předcházel a šířil pravdu o našem odboji na západě. Po změně v r.89 jako první navázal přátelský kontakt s leteckým plukem v Náměšti nad Oslavou. Neustále přednášel, ale tentokrát mu za to nehrozil kriminál. Významnou životní epizodu v jeho životě bylo setkání 28.3.96 s britskou královnou Alžbětou II. v Brně. Byl jí představen primátorkou Bma, JUDr.Dagmar Lastoveckou. Měl mnoho našich a cizích válečných významníků, ale nejvíce si vážil Řádu gen.M.R.Štefánika, který mu propůjčil prezident ČR Václav Havel. Rozloučení s ním se účastnila početná skupina jeho válečných kamarádů, jakož i letci z let. útvaru v Náměšti.

pozitálními.--8.3.zemřel, nejspíš v Praze, František Kládek, 92. Byl předválečným letcem. Jeho syn žije v Aspen, Kolorádo.--Dvoumístné letadlo Mistral havarovalo u Ostravy. Zahynul při tom starosta Dětmovic s instruktorem.--Josef Doubek pogrataloval z Austrálie M.Albrightové k nové práci a daroval jí svou knihu "Prague Pimpernel".--Armádní letecká záchranka končí. Nejsou peníze.--Piloti hodnotí bojové letouny Suchoj 39 vysoko, ale nákup nedoporučují.--"2.noviny" přinesly reportáž o gen.F.Peřinovi, pod názvem "Válku jsem měl rád". Během bojů nad Francií v r.1940 vystupoval pod jménem Rinope.--B.Hladová, vdova po gen.Jaroslavovi, si z Prahy zaletěla do Gambie v Africe, aby si odpočala od pražské zimy.--20.12.96 zemřel v Brně plk.Jiří Lubojacký.--Mimo Josefa Františka a K.Kuttelwaschera byl čs.válečným esem také Alois Vašátko.--Dlouho se nevědělo, kdo pilotoval Halifax, který byl se sedmi čs.parasutisty sestřelen Němci nad Michovem. Letoun patřil do sestavy 161.RAF perute, která operovala z Itálie. Pilotem byl F/Lt. Prior. V posádce bylo 6 mužů.--List "Achát" v Nové Pace přinesl v březnu vém čísle krásný článek o Adolfu Vránovi "Srdcem zůstal pačákem...". Vrána byl vedle Oty Hrubého také čestným občanem města.--Ve kbelském hangáru byla otevřena výstava vraků z 2.války, všech typů letadel sestřelených za války nad územím tzv.Protectorátu. Má název "Střepy z let.války". a je otevřena do konce října t.r.--Ruský dopravní letoun IL poškodil na letišti v Pardubicích dvě česká dopravní letadla.--LM Noviny "měly článek "Mluvil jsem s královnou". Pojednává o K.Bečvářkovi z Holešova.--V Praze vyšlo 2.vydání knihy Zd.Hanuše Knappa "Křiží nebem a mořem", 108 stran.--Podle nesovického p.Křivánka má brněnský historik Jaroslav Popelka největší sbírku fotografií býv.přislůšníků RAF. Je obětavý a skromný.--Plk.let.Jaroslav Novák, zvaný "Tkaníčka", byl 20.4.postižen ztrátou své manželky Clare.Nepomohla ani bilíardka.--Plk.J.Balejka dokončuje ve Val.Kloboukách rukopis knihy "Třetí cesta vynálezce". Jeho inspirací je Sir Barnes Wallis, vynálezce "bouncing bomb".--Australský let.veterán Tom Noon, DFC, napsal v dopise gen.Vl.Nedvědovi, že za války byl u "Pathfinder Sq." a účastnil se bombardování Plzně, Mostu a Chomutova.--Oprava: Jitka Kalivodová, nar.1932 v Brně, žila za války v Bruno-vicech. Nebyla letuškou, ale učitelkou. Její manžel, inž.Jiří Kalivoda, nar.1926, plk.let., byl vojenským pilotem v letech 47 až 68. Žije spokojeně v Libčicích u Nového Knína.--Panátku plk.V.Jáchy uctili studenti zkl.školy Bendovka kult.programem a vystoupením býv.letců Vendla, Kunšty, Nahálky a Rondevalda.--Odbočka V.Jáchy Svazu letců ČR se ujme 16ti učen čs.letců, kteří zemřeli v Anglii a nemají pozitální příbuzné. S finanční pomocí Obv.výboru Prahy 8 budou tyto urny vhodně umístěny na hřbitově v Dablicích s pamětní deskou. V současné době jsou urny na Min.obrany.--Sekretariát SL-ČR: místo vedoucího sekretariátu se zavádí označení jednatele. Je jím plk.Josef Váňa. Funkci hospodáře převzala plk.ing.Marie Šíková.--"Moravský Sever" přinesl nedávno článek "Životní příběh Karla Gedeše-vojáka, vlastence a demokrata". Narodil se 7.11.1914 v Bmíčku u Zábřeha, zemřel 7.1.1990 v Los Angeles, CA.--Už 10 let je tomu, co v Javea ve Španělsku zemřel významný čs.letce Bohuslav Tobýška. Vdova Liška žije v Hně. Přátelé na něho nezapomínají.

přk.Milan Malý při odhalení pomníku padlých letcům. Bylo to v Praze v květnu 1995. /Utekl v r.40 z Německa do čs.zahr. armády s Velvarským a Kudlou./

O VOJÁČÍCH

Kdo je ten trubač dole?--Štefan Pazdera nám z Prešova sdělil, že semřel plk. Ján Hamišák, velitel 2. parabrígdá v SNP.--PhDr. Jor. Hrbek z Historického ústavu Armády ČR, napsal pro "Zemské noviny" článek "Čs. vojenský odboj v zahraničí za 2. svět. války byl jen jeden". Nejvyšším velitelem byl prezident Beneš.--K. Kachyňa natáčí pro TV seriál "Tři králové" /Mašín, Balabán, Mordvek/. Odhalí prý i podrobnosti o údajné nabídce Angličanů, že za Gestapem zatčeného Mašína vrátí Němcům 3 zajaté generály. Němci prý nabídku odmítli.--Olomoucký resident Jiří Louda, světoznámý heraldik, byl v únoru přijat ve zvláštní audienci prez. Havlem. Předal mu první výtisk své knihy "Království české-erby a rodokmeny vládnoucích rodů". Prezident si hned zamluvil další výtisky a má v úmyslu je darovat parovníkům a jiným významným osobnostem, které navštíví ČR. Louda málem přišel o život za války v Anglii při komando-výcviku. V 50. letech byl vězněn na Mírově. Navrhl erby a vlajky pro několik set obcí a svoluvracuje hlavně s heraldikou v Anglii, kam často zajíždí za dcerou.--U Stráše byla nedávno společná vojenská cvičení Francouzů a našich.--Náčelník gen. štábu Jiří Kekvasil prosazuje na vojenských školách víc kázně a disciplíny. Podpořil tím názor vyškovského rektora plk. I. Hozy.--MUDr. J. Lék, primátor Ústí n. Labem, přijal přátelsky plk. Hugo Melliona, předsedu legionářů v sev. Anglii.--Honuš Pressburger z Edinburgu se zastaví v Torontě krátce 29. 4.--Pardubice jsou hrdé na to, že mají Zborovské náměstí /před kasárnami bý. šenijního pluku/, ale pokud se týče sochy TGM město je pozadu.--I. Procházka nám sdělil, že V. Permerovi byl loni franc. vládou udělen Řád Důstojníka

První vojenská přehlídka ve Francii: Agde 28. října 1939. Velitel čs. důstojník je npor. Lájos Szazamský, za ním jsou: Josef Kejda, Karel Čermák, Jiří Chlubna, A. Zelený, Oldřich Pechal, Vítězslav Lepáček, J. Rada, J. Czabo, V. Pártl a J. Krčmář. Foto by se muselo zvětšit, aby byli identifikováni ostatní.

Do odboje přes východ i západ

František Z. Ostří

Dne 2. července 1913 se narodil v Uh. Hradišti František Zdeněk OSTŘÍ. V rodině kardinálského mistra Fr. Ostřeho - matka Anna roz. Majerová pocházela ze St. Města. V r. 1931 maturoval na obchodní akademii, jeho spolužákem byl také V. Perutka, pozdější velitel 5. polního praporu v SSSR. Po maturitě František rukoval do armády - sloužil v Opavě a Místku. V r. 1934 vstoupil do Vojenské akademie v Hranicích na Moravě a po jejím absolvování nastoupil s hodností poručíka do Mukačeva. V r. 1937 ho přemístili do Hlučína k 4. pohraničnímu pluku, kterému velel plk. Jan Satnise (známý ze západního odboje i jako velitel 1. čs. samostatné brigády v SSSR).

Po příchodu akupatství odchází poručík Ostří do Polska a dostává se do kasáren v městěku Bronowice ke skupině asi 250 ulečených. Pod velením pplk. Svobody odjel odtud 30. 8. 1939 vlakem do Leszna - do táboru uprostřed lesů, který museli opustit 12. 9. a absolvoval třídenní pěší pochod do vsi Hultuczek Wielki. O dva dny později se dověděl, že se blíží Rudá armáda a pplk. Svoboda s ním navázal styk. Všichni se dostali do zajetí do města Kamieniec Podolskij a čekali. V březnu 1940 se dostali do kláštera Oranki a odtud odjžděli ve skupinkách přes Moskvu a Kyjev do Oděsy, kde se nalodil 9. 4. 1940 i poručík Ostří - a přes Varnu se dostal do Istanbulu. Odtud vlakem přes celé Turecko a Sýrii do Bejrútu a 5. 5. je vzal parník do Francie.

Po sedmidenní cestě přistáli v Marseille a odpouštěvali na základnu Cizinecké legie do Fort St. Jean. Dnem 14. 5. byl poručík Ostří v táboře v Agde ustanoven velitelem kulometné čety u 12. roty 1. čs. pěšího pluku - jeho nástupcem se stal četař J. Gabčík, jeden z pozdějších atentátníků.

Konec května ukončili výcvik a začátkem června 1940 se dostávají na frontu: přes Faret de Crey křídce Grand Marín publiké Coulamuiers. Tam durazili 13. 6., v době, kdy nacisté již mířili k Paříži. Zaujali bojové postavení, ale nad rámem zjistili, že vše kolem ustoupilo. Nebylo jiné řešení. U řeky Seny padl poručík do pastí, jak sám vzpomíná. Stal se zajatcem, ale v cizím prostředí se mu podařilo přinout, dostat se do Paříže a odtud s novými doklady opět na jih do Agde. Tábor však byl již od 20. 8. likvidován. Poručík Ostří se skupinou dalších se dostal do Marseille a hledal cestu do Anglie. Dostal se na loď jedoucí do Oranu a v Casablanca se přiblížil do odboje generála de Gaulle. Byl sice zatčen pro údajnou činnost, ale podařilo se mu francouzské úřady přesvědčit a v červenci následoval vlakem na Perpignan, odkud přecházel do Španělska.

Ve Figueras je 21. 6. 1941 opět zatčen, převezen do města Miranda, kde 19 československých vězňů - voláků vytváří československou skupinu. Jmenuje 23. 10. začíná německý konzul vyšetřovat - Španělsko mu dává jména zadržených - a Ostřelova matka je internována v táboře ve Svatoloficiích.

Vstupem USA do války se situace vězňů začala lepší a když došlo v prosinci 1942 k invazi spojenečů do Severní Afriky, jsou konečně naši vojáci propuštěni a přes Gibraltar se dostávají do Velké Británie. Ve skutečném přístavu Gretnock přistávají v lednu 1943. Cesta do čs. armády v Anglii byla ztížená. Poručík Ostří se stává pracovníkem zpravodajského odboru MNO v Londýně.

Po válce se vrací s Brněm se ženou. Nastupuje na Vysokou školu válečnickou, ale po únoru 1948 z ní odchází a v srpnu téhož roku končí svou vojenskou kariéru, pracuje v podniku J.B. NA v Praze. Před brněnským zatčením orchá do Rakouska, manželka a děti ho následovaly v květnu 1958. Celá rodina odjela do Anglie a po dvou letech do USA, kde poté pracoval Frank D. Kent (kterého jmenem přijal) v řadě soukromých podniků. V r. 1991 žil v Oakland Gardens ve státě New York. Dálko od své slasti - ale ne zapomenut!

Oběti zvůle nejsou zapomenuty

I když se poměrně často hovoří o strasích uplynulých dvaceti let nesvobody, přesto nebyvá běžné stavět obětem perzekuci komunistického režimu pomníky. Možná proto, že v nedávno minulosti byly některé pomníky stavěny až příliš rychle a pak ve stejném spěchu opět bourány. Výjimku tvoří památník popraveným a zastieleným, umučeným a vězňenými skupiny Hostýnských hůl v období komunistického teroru z let 1948-1989, postavený v r. 1994 v lesnatém zákoutí na vrcholu Hostýna. Je na něm uvedeno celkem 17 jmen. Po stranách památníku jsou symbolicky do černého kamene zanesena jména pověstných táborů a vězení: Leopoldov, Mírov, Bory, Valdice, Uherské Hradiště, Lachymov, Pardubice a Pankrác. 139 (sb)

Mírová smlouva by byla vhodnější

Nesouhlas s deklarací

V česko-německé deklaraci se měl použít pouze původní pojem z Postupimské dohody, tj. transfer. Je to důležitý precedens, který může mít v budoucnosti neblahé právní důsledky. V bodě 3 se odsuzuje amnestijní zákon č. 115/1946 Sb. a tím celý náš protinacistický odboj. V bodě 7 deklarace neobsahuje individuální odškodnění obětí nacismu. SRN je právně povinná individuálně odškodnit oběti nacismu podle závazku z Pařížské reparační smlouvy. De-

klarace je politickým do trvá všech bojovníků proti nacismu a zneuctěním památky všech padlých a umučených. Navíc nepá mezinárodně právní význam. Proč bylo vynaloženo tolik úsilí na vznik deklarace, když mírová smlouva, nezpochybnitelný mezinárodně platný dokument, by mohla lépe uzavřít minulost a otevřít cestu do budoucnosti.

MUDr. Miroslav Beneš
jednatel Československé
obce legionářské v Brně

válkou: oba závodili na kolech.--Vlad. Pavézka z Renfrew, Ont. pookřál při nedávné návštěvě vojenské akademie v Hranicích.--Sládkův článek "Jeden z hrdinů tiché fronty" se sice týkal Josefa Babce, ale objevila se tam i jména: Karel Broukal, Vilém Marek, Václav Retich, Václav Mordák, Karel Barva, Ant. Šimondl. Josef Babce byl za války shosen s anglickou misí do štábu maršála Tita. Po válce působil na ZAMINI, když šel sem byl Jan Masaryk.--L. Březný bojoval v Hongkongu, kde byl Japonci zajat. I po válce sloužil u Angličanů, až do r. 53, kdy nastoupil u Bati.--Syn J. Tomáška Nicholas přijel do ČR v r. 1990 z Anglie a rozhodl se zůstat; má realitní kancelář ve Vršovicích.--Výdatnou pomocník mjr. Kašpara-Pátého, v r. 40 v Bělehradě byla paní Cecily Kallmová. Působil pak u gen. Příky v Istanbulu a v Moskvě.--Na Mírově zemřeli bez lék. pomoci gen. Hrabovský, plk. Souvraha a plk. Dítě. Další 6 generálů přešli lo kruté podmínky, kterým vládl V. Kohlíček: Kryštof, Ešteřák, Tichý, Kovář, Bartík a Hrabovský.--Prof. J. Fišera nám poslal ihelečnou brožuru, která vyšla na památku prvního praporečníka Roty Házdar, Kamla Bezdička ze Sezemic. Padl u Arrasu 9. 5. 1915. Knižka je důležitým dokumentem.--G. Gallo nám zapůjčil dopis, který v r. 32 dostal od svého přítele, býv. britského velvyslance v Praze, Sir Williama Barkera. Zemřel v Liverpoolu 8. ledna 1992.--Správcem zbrojových fondů Vojenského muzea v Praze je PhDr. Vladimír Karlický. Poskytl "Slovu" informace a vznikl článek "Puškař, jemuž se kulomet stal osudem". Pojechává o V. Holkové a jeho lehkém kulometu, který pracoval pro Zbrojovku Praga. Ta prodala licenci břeňské Zbrojovce. Postupně byl sječán kontrakt s Anglií a první BREN GUN spatřila světlo světa v Enfieldu v r. 1937. Ze 120 000 28 a 30 v Jugoslávii ukořistili Němci a vysbrojili jimi některé policejní útvary.--Hledá se Ruda Duha a Valter Fink. Hledá je Jiří Horák.--Zdímír Toušek padl na Dukle. V Olomouci žije jeho sestra.

Trubač 1. čsl. obrněné brigády ohlašuje příjezd pana prezidenta.

O PARAŠUTISTECH

Otto Pichl byl čs. občan sudetonem. původu z Mostu, který se v Anglii na válku připravil se v Anglii na válku připravil. Obklíčen Gestapem, spolkl jed. -- V Deklaraci je český stát v pozici viníka. Dokonce i Gabčík může být považován za zločince, když se účastnil atentátu na Heydricha. -- Para-trénink měl Vladimír Růžička. Nebyl shoden pro konflikt s Gerikem! Pocházel z Bohuslavic u Kyjova, ročník 1914. -- Došel pěkný pohled z Brumovic, odkud pocházel parašutista A. Vyháček. -- V Praze vzpomněli 54. výročí boje v Resslově ulici. -- Vých. parašutista K. Herman nám z Austrálie poslal foto z válečných Čerkas, kde jeho jednotka bojovala a ničila SS-divizi Viking. -- V Collingwoodu, Ont. byl renovován "Musil Ski Shop and Motel". /C. Musil skrýval ve Studnici za války několik para-skupin z Anglie a Radu třetí. Zemřel zapomenut v Kanadě. -- Gen. A. Petrák navštívil loni Special Forces Club v Londýně a zanechal tam několik upomínek na čs. kamarády-parašutisty. Oficiálně ho uvítal Sir Douglas Dodds-Parker, během formálního obědu. Gen. Petrák dostal od britského velvyslance v Bratislavě Řád OBE. -- P. Peňáz ze Žďaru n. S. se pozastavil nad tím, že na desce ve Studnici není ani slovo o tom, že rodina Musilova byla v 50. letech komunisty krutě pronásledována. /Dvě dcery žijí v K. Varech. /

O skautech

Milada Vinařová a skautské středisko "PLAMEN" už nyní plánují letní tábor v Dolním Jelení. Mají tam i vozíček kávy. -- B. Robeš z Holubie poslal foto z odhalení pamětní desky Velenu Fanderlikovi v Brně. Velen zemřel v Trail, BC, kde jamí záplavy zničily půl města, ale hřbitov postižen nebyl. -- "TamTam" vycházel ve Švýcarsku už 22 let. Duší podniku je Karel Kukal, Blockweg 4, 3007 Bern. -- Výstava v Muzeu hlavního města Prahy "na počest Foglara/Fischera" se těší značnému zájmu mladých, i když "Rychlé šípky" nezažili. Výstavu otevřel starosta Jindřich Navrátil, který připomněl, že Foglar slaví 90. -- L. Školoud a Petr Štěpánek vydali v nakl. KRUI v Hradci výjimečnou dokumentární knížku "Na všechno buď připraven". Zachycuje tísnivé ovzduší 50. let a utrpení skautů v kom. vězeních a prac. lágrech. Kniha má 210 stran s četnými ilustracemi. -- MUDr. Hana Zichová nám zaslala text Oldskautské hymny. Autoři jsou Standa Hlinovský a J. Vaček. -- M. Hložek z Hradce poslal pohlednici čestného oddílu Velen Fanderlika. -- Svojsíkovi ze záp. Čech měli schůzku v Domažlicích. Jiřina Paroubková je informována o dnešním stavu místního hradu po vyhoření. Muzejní sbírky byly většinou zachráněny. -- Skautky z Pardubic v počtu pěti byly zastoupeny na mez. schůzce v Apeldoornu v Holandsku. -- 2. číslo "ČINU" mělo 28 bohatých stran. Bylo vzpomínáno 85. narozenin významného oldskauta Jana Remišera-Lona, z Prahy-Vinohrad. M. Miltner-Jestřáb popsal své začátky ve Švýcarsku po souv. invázi v r. 69. -- Skupina býv. skautů z Prahy navštívila museum J. Curwooda v Owosso, Michigan. Je to malý zámeček, kde autor psal své romány jako "Vlček Kazan", "Syn Kazanův" atd. Správcem musea do nedávné doby byl A. Čech z Brna. -- Dr. Ant. Šum pracuje horečně na rukopisu knihy "Otec a syn", rozumně se TGM a Jan Masaryk. -- Zajímavý je bulletin 35. střediska Jindřicha "Jan. Račy" v Praze 10, "Lokalita". Rediguje K. Škála, Nad Primaskou 43/896, 100 00 Praha 10. -- Vendy Veselý /Příbram/ udělal pěknou pohlednici se sv. Jiřím. -- Olomoucká pra-skautka A. H. přijí už odpustila vydavateli t. l., že propaguje v inzerátu "Trnky-Brnky". -- Gen. R. Pernický, rodák z Val. Meziříčí, přijí v mládí skautoval. Podrobnosti nejsou. -- Existuje seznam býv. skautů, kteří kolaborovali s komunisty při potlačení Jindřicha v letech 68-70. Dvě třetiny jsou už "na Pravdě Boží" a zbylí se vymlouvají, že "jen sloužili dětem".

Nezlomil odpor českého lidu

PRAHA. „Československý prostor se nesmí nikdy ponechat v takovém stavu, který by vůbec umožňoval Čechům tvrdit, že je to jejich prostor.“ Talo slova pronesl Reinhard Heydrich na shromáždění nacistických funkcionářů několik dnů po svém příjezdu do Prahy. Na základě Hitlerova pověření přijel před 55 lety, 27. září 1941, do tehdejšího protektorátu, aby zlomil odboj a odpor českého lidu.

Heydrich byl ke svému úkolu perfektně připraven. Patřil k nacistické špičce a jeho kariéra v Nacionálně socialistické německé dělnické straně (NSDAP) a zejména v bezpečnostním aparátu nacistického Německa svědčila o jeho bezohlednosti, kterou dokázal už v jiných státech okupované Evropy.

Bezprostředně po příjezdu do Prahy nechal Heydrich zatknout předsedu protektorátní vlády Aloise Eliáše a vyhlásil stanné právo, které začalo platit již 28. září 1941 ve dvanácti hodin. Současně zřídil stanné soudy, proti jejichž rozsudku nebylo odvolání.

V období stanného práva, které trvalo až do ledna 1942, bylo k smrti odsouzeno 489 lidí a 1 637 jich skončilo v koncentračních táborech. Popraveni byli představitelé Ochrany národa, Sokola i ilegálního vedení Komunistické strany Československa. Heydrich chtěl pokout masové organizace: v rámci akce Sokol bylo 8. října 1942 zatčeno 1 500 sokolů, čtyři dny poté nacisté Sokol rozpustili a jeho majetek zabavili. Zatýkáni bylo rozsáhlé, jen v říjnu 1941 se ve věznicích gestapacemlo 2 744 osob.

Reinhard Heydrich přijel do Prahy „udělat pořádek“ a území i obyvatelé jednou provždy germanizovat. Řešení českého problému mělo být podle něj následovné: poněmčení, vystěhování na východ a fyzická likvidace těch, kteří by se proti tomu postavili. Zatím měla být ještě většina českého obyvatelstva plně využita pro potřeby vál-

Slavnostní uvedení zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha do funkce na Pražském hradě. Foto: ARCHIV

ky. Po skončení stanného práva v lednu 1942 nastoupila politika orientovaná na dělnictvo, které bylo získáváno slibů, penězi i potravinovým zvýhodněním.

Heydrichova politika „cukru a biče“ měla značný úspěch. Pořádilo se mu do určité míry oslabit odboj a v občanech vyvolat strach. Sám ale nevěřil, že odbojové hnutí je zcela zlikvidováno. Věděl, že pacifikovat odpor může jen „konečné řešení“. O Češích říkal, že jsou jako tráva - když cítí nebezpečí, sklání se, ale jsou připraveni znovu vztyčit hlavy. Cítil se však poměrně bezpečně a ze své vily v Panenských Břežanech jezdil v otevřeném automobilu a bez doprovodu. I proto měl atentát uskutecněný 27. května 1942 parašutisty Josefem Gabčíkem a Janem Kubišem úspěch a Heydrich 4. června zemřel.

Smrt Reinharda Heydricha vyvolává ještě dnes mnohé otázky a

její přesná příčina je řadu let předmětem diskusí mezi odborníky. V roce 1993 vyšla v Německu kniha Biologické vedení války. Její autor Friedrich Hansen tvrdí, že granáty použité při atentátu obsahovaly mikroorganismy produkující klobásový jed - botulotoxin. Čeští historici s touto hypotézou neshodli a poukazují na fakt, že v munici nebyly podle dochovaných zpráv stopy po jedu nalezeny.

Reinhard Heydrich se narodil 7. března 1904 v Halle a v tomto městě prožil své dětství. Mládí, střední školská studia i svůj „křest“ v různých nacionalisticky orientovaných organizacích. Přímou ukázkou stoupal po pomyslných příčkách kariéry.

V roce 1939 byl na Himmlerův návrh jmenován šéfem Hlavního úřadu říšské bezpečnosti a o dva roky nato dostal funkci poslední: zastupující říšský protektor. Vykonával ji osm měsíců a osmi dny

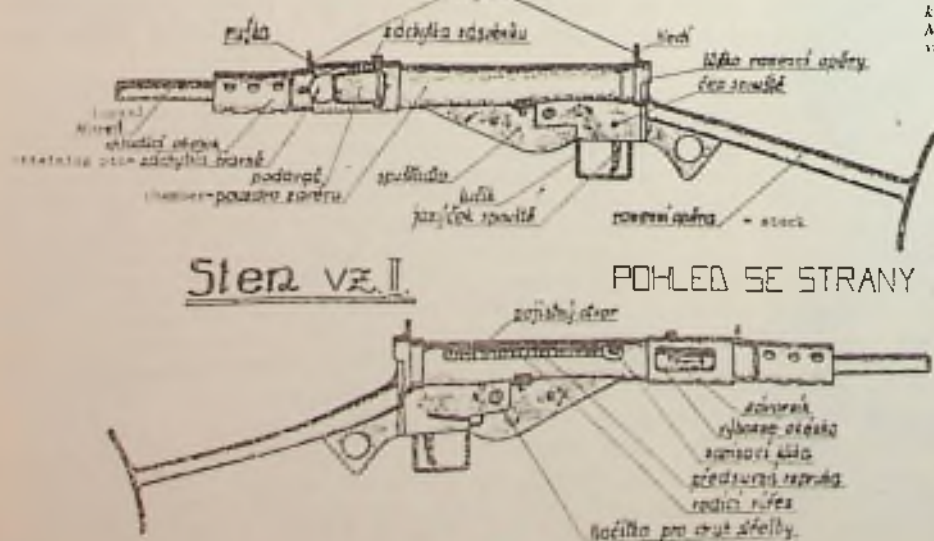
Skautské sestry svátečně poseděly

Seniorky na jubilejním „mejdanu“, slečny venku u ohně?

S obotní Mezinárodní den sesterství oslavily i českobudějovické skautky. „Tedy oslava to nebyla, jen se všechny skautky-činnice už z předválečné doby zase sešly a Vědy (Věry) Benešové, zpívaly si, zavzpomínaly, podívaly se na došlé dopisy, na rozdíly adresy a smluvily, jak pojedou na slavnostní jamboree, které bude koncem června v Praze.“ říká českobudějovický exstarosta Mojmir Prokop, zcela čerstvý vedoucí zdejšího skautského

3. chlapeckého střediska Walden. Tato setkání se podle jeho slov ostatně konala i za totality... Sester tentokrát přijelo asi dvacet, také z Prahy, Plzně, Volyně, Strakonice, Písku, Týna, ba i z Ústí nad Labem. „To jamboree ponese název Fenix jako manifestace „z popela“ povstáního slovanského skautingu.“ dodává ještě Mojmir Prokop k chystané pražské akci. A jak povstává z popela českobudějovický divů skauting, který si celosvětově v

sohotu připomněl narozeniny zakladatelů skautingu, manželu Baden-Powellových? – „Máme samozřejmě i divů oddílů, ale ty si mezinárodní den oslavily po svém. Zpravidla v přírodě – o víkendů byla venku většina oddílů a ty divů to zpravidla spojily se svátečním pořádkem. Iťbu se vzpomínkovým ohněm.“ říká Mojmir Prokop. V Českých Budějovicích je podle jeho slov asi osm set skautů, z toho čtyřicet procent děvčat. (vím)

Automatickou pistolí STEYR vz. II měl v ruce Gabčík, když stál před Heydrichovým autem. Zbraň selhala. Kresba je z archivu dispečera Šustry.

Ilustrace skautského oddílu Dvořák, který je patrně v opozici s ostatními. Postupně Reichschütz

kultura

IN MEMORIAM

28. března t. r. zemřela ve Scottsdale, Arizona, maminka dr. Martina Skály, spisovatelka Míla Pachnerová-Skálová, 88.

Otištěná fotografie je z r. 1985, když navštívila Kanadu. Narodila se v Chrudimi 21. listopadu 1904 a dostala křestní jméno Míla. Její otec, MUDr. Artur Pachner, rodák z Havlíčkova Brodů, pracoval v Chrudimi celý život jako oblišený lékař. Její matka, Gabriela, roz. Schillerová, musela jako 16ti-letá dívka odejít z Polné v době Hilsnerovy aféry a žila v Jihlavě. Po studiu na gymnasiu v Chrudimi a ve Vysockém Mýtě Míla studovala na Karlově universitě a na pařížské École des Hautes Études sociales, kde obhájila disertační práce ve dvou oborech: v sociologii a v novinářství. Za J. republiky pracovala na ministerstvu zdravotnictví. Zároveň publikovala články a beletrii. V červnu 1932 se provdala za JUDr. Tomáše J. Skálu. Za okupace oba její rodiče zahynuli v Osvětimi a manžel se vrátil z koncentrační třešce nemocný. Období smutku a strádání dalo vzniknout sbírací básni "Matka revoluce", jejíž každý verš je jakoby článkem žaloby v její při s nacisty. Nemoc v rodině a nechtěně častý styk s prostředím nemocnic, čekáren a poválečného zdravotnictví byly u kolečky populární knihy "Život ošetřovatelky". Po únoru 1948 se aktivní výbory ve Svazu spisovatelů a v Advokátní komoře rozhodly zlikvidovat buržoazní novinářku a jejího manžela jako třídu. S mizerným platem korektorky, v úzkosti při každé z mnoha operací nemocného muže, ve svome s uličním výborem a bytovým úřadem, celý je jí život se stal jakýmsi pokračováním okupace. Po smrti dr. Skály v r. 1963 opustila Míla Pachnerová ilegálně Československo a od té doby žila s dcerou Lucií (provdanou Lintymmerovou) v Arizoně. Syn Martin se koncem 60. let dostal do Itálie a přes Švédsko emigroval do Kanady; působil v Edmontonu, Ottawě a v Sudburdu; nyní žije v Hull, Que. / Z jejích básní přinesly "Kanadské listy" před časem "Štědrý večer starého mládence", ale již v r. 1968 vyšla v torontských "Našich Hlasech" satirická báseň "Óda na Stalinův pomník", kterou napsala v r. 1967.

Nyní nám Martin Skála dal k dispozici z její literární pozůstalosti 10 básní, které v "Kanadských listech" na obnovené kulturní straně postupně přineseme.

Vyslovujeme Martinovi a jeho sestře naší upřímnou soustrast.

Z České republiky

Brno: sokolský slet bude 7. a 8. 6. na stadionu v Kounicově ul. Ve vystoupení "Věrná garda 97" bude také cvičit MUDr. M. B. neš, Dudíkova č. 10, 621 00 Brno-Řečkovice. Přijímá též přihlášky k zájezdu do Zborova ve dnech 29. 6. - 4. 7. 97 k 80. výročí slavné bitvy. Cena: jen 5.000 Kč. -- Lidé, kteří přežili nacistickou perzekuci, ubývá stále rychleji. Jen asi 9.000 obětí zbožné vzhlíží k odškodnění z tvořícího se česko-něm. fondu. -- Poslanec Machovec si uvnitř soc. dem. strany utvořil true skupinu. Jinak je předsedou zemědělského výboru sněmovny. -- Prez. Havel prohlásil k francouzským novinářům, že Mečiar trpí slavomanem. -- V Ledči n. Sázavou vychází měsíčník dobré úrovně, "Ledečské noviny". Pěknou propagační knížku z dávné i nedávné historie sestavil Fr. Pleva. -- Návštěvníkům Písku by nemělo ujít Prácheňské Muzeum s vynikajícími sbírkami. Je tam i oddělení o rodících z okolí, kteří byli za války v zahr. armádě či letectvu. / Dr. M. Vostatek z Pardubic jim nedávno věnoval fotografii Václava Pěšíčky a jeho hrobu v Polsku; byl omylem zastřelen polským četníkem v září 39. / -- V olomoucké katedrále byla slavná mše za hraběte J. a Esterházky, který zemřel v mírovské vězni před 40ti lety. / V květnu 42 se jako jediný slovenský poslanec postavil proti přijetí zákona o deportaci Židů. / -- Zášitky valašského novinaře B. Dádka z jižního Ontária vyjádru knižně, pod názvem "Kanadský deník". -- M. Ivanov nám napsal, že se pustil do rukopisu o rodině zlínských Batů. Bude prý nabízet fakty. -- Vácné dřevorezby zmizely z kostela ve Stojicích u Pardubic. Jinak policie v Pardubicích vydala zatykač na 6 celňáků, kteří brali šlapky. -- V Muzeu Beskyd ve Frýdku-Místku je výstava "Osudy Čechů z Volyně". / V r. 1947 se přes 30.000 Čechů z Volyně přestěhovalo do ČR. / -- V Praze vzniklo hnutí "Paměťáři" s cílem pomáhat venkovské mládeži, podle vzoru "4H klubů" v USA. Další informace: Institut výchovy MZe ČR, Trávnovského 11, 163 06 Praha-Řepy. -- Slovenští jazykoví inspektoři vyrazili do terénu; mohou za porušení jazykového zákona uložit pokutu až ve výši půl milionu Kč. -- Ve Val. Meziříčí byl obnoven vojenský hřbitov. Jsou tam i ostatky německých obětí války. -- Těžké zranění hlavy utrpěl býv. ministr obrany gen. Vacek, když upadl na schodišti Julisky v Praze 6, po setkání absolutu. Vojenské akademie Generálního štábu SSSR. -- Očizní projevy stále větší zájem o památkové objekty mimo Prahu. Populární jsou: Karlštejn, Konopiště, Český Krumlov, zámek Sychrov u Liberce, Loket u Karlových Varů, zámek ve Šternberku, trosky kartouzského kláštera u Olomouce..

Píseň O lásce

Ten čas, ten lásky listonoš zas chodí po ulici, protože lidé řekli si, že mají si cos říci a hvězda večerní tichými otazníky no dělá zaslíben, no vrahy, žaláčníky.

Ohnivou branou do nebes proklouzne něčí povděk, že z postav ponurých mluví k nám ještě člověk, to jednou do roka, jak sněhobílá holubice padají růže a rozlétnou se pohlednice,

to jednou víc než jindy, bez hnízda smutné ptáče snáší se z oblak tam, kde doufá se a pláče, Jezule v jesličkách, ručkama llesající, rádo by vidělo svět bez hněvu se milující.

Milují křesťany, židy i volné myslitele, jen duch-li jasný je a srdce lidské v těle - můj živel světo je a lekářem se mrákl, mám rád ty pensisty, co dardu u Vondráků

si hrají plní smíchu i když je mnohé k pláči, vždy raděj muže mám než báby na pavlači. Mám mladé matky rád, co v písní perou plenu, miluji hochy hopsasa, mám rád i malou scénu,

miluji rozruch divadla, miluji tance, zpěvy, mé lásce postačí i to co nezná, neví a zdá se mi, že cítím horký dech už dávno odeslých, už spících v hřbitovech -

miluji hudebníků čin a pěvců přival hlasů, chci být i v všeho, kde vidím dobro, krásu, kde vidím čistotu a moudrost v jednom vanu - to říci chtěl jsem dnes a mluvit nepřestanu.

Miluji noviny, kalendáře a možná že i snáře, ponořuji se v zrcadlo té nejvěrnější tváře, tak jako v kouzlo české práce u řezníka, tak jako v cen, který se nebojí a nezomýká -

miluji šlehot obchodnic a vlnitý slečen pohled, rád bych si někde objevil veliký dalekohled, bych ty, jichž miluji, měl aspoň trochu blíž. Srdce-li budeš mít - najdeš a nezabloudíš -

miluji chlapců hluk, co denně tkají práci, ti ráno brzy vstávají, či v noci se nám ztrácí, jen jedno vím a nechť to každý zvi, že zadarmo je nikdo, nikde, ani tady neživi.

Miluji babky s taškou masa, cukroví a zeli za to, že vědí víc, co nikdy dříve nevěděly, miluji staré pány, jichž vidím, když se stmívá, ty v práci zrozené, ty v práci odjakživa.

Miluji tetičky, v bouřlivém denním shonu, vždy stačí naslouchat z daleka zním zvonům, miluji komin balíků, mrakodrap, čin a věc, tak jistě spěchající do Rokous, do Němec.

Mám notes se jmény, mám číslo telefonů, leč sešit, poměť nedá ti adresy milionů, jichž s Beethovenem, objal bych polichu a v studu, vim, čím kdys býval jsem, však nevím, čím kdys budu,

jistotně hrobu blíž, leč neznám cestu zpátky - můj syn je pacholík, jenž v bedně na odpadky nalezen byl, bez králů, postýlů, ni s centem, možná, že tady jednou bude prezidentem.

Miluji duše sněžná, něžná, vznešená i prostá, protože láskou člověk žije jen a nehyne o rostě - přemnohý šťastně tak, tak rád se vyhnul hrůze, leč málo, málo jen, milí jen schůze, schůze, schůze, protože nad vrcholy zásluh a nad temnotou vin vždy hoří, svítil, plápolá jen čin.

A moudr-li tě svět, nemocný, hněvný, zlobný, jak do chrámu si odcházejí patičku do knihovny a cestou střihá jak slzu s očí snů, potkávám bytosti, smutky, krok zbloudilých.

Já nechci televizi mít, já nechci ani káru, já rád bych viděl lidi žít bez pomluvy a sváru, jen zebrám o lásku, nechci ji pro sebe, pro tebe národe můj, pro tebe, pro tebe -

miluji hudebníků čin a pěvců přival hlasů, chci být i v všeho, kde vidím dobro, krásu, kde vidím čistotu a moudrost v jednom vanu - to říci chtěl jsem dnes a mluvit nepřestanu.

František Klánský

Chicago, Vánoce 1952

V New Yorku staronové Československé noviny

Po několikaměsíční přestávce vyšly v New Yorku krajské Československé noviny, které vznikly jako list Čechů a Slováků v USA po roce 1989. Címatideník opět vydává Jan Krondl, který pro něj našel novou kancelář na symbolickém místě - prou české Národní budově

Hitler samozřejmě nedodržel sliby „kulturní ochrany Lužičanů“ jako ku příkladu vídeňským Čechům, kterým bylo totéž slíbeno budou-li hlasovat „ja“ v neuskutečněném plebiscitu na jaře r. 1938. Národní domy v Lužici, tisk a knihovny byly hned zabaveny. Mladí Lužičané, povolání do německé armády, byli posláni jako „sudetáci“ a rakouští Češi do prvních linií fronty v Polsku a na východní frontu. Mnoho lužických kulturních pracovníků skončilo v koncentračních táborech.

Po skončení válečné vlavy v květnu r. 1945 zbytky Lužičanů se opět v Praze ozvaly. Byla obnovena Česko-lužická společnost, která se snažila našim slovanským bratřím pomoci. Pěvecký sbor „Lužičan“ podnikl několik zdařilých zájezdů do Čech a na Moravu. Jest zajímavé, že když na jaře 1945 pronikli Rusové do Lužice, byli překvapeni srdečným uvítáním slovanského obyvatelstva. Myslí, že se jedná o ztracené či odvelené Čechy.

Komunistická vláda Východního Německa zaručila i Lužičanům kulturní svobodu. Dokonce v březnu r. 1977 vydala pěknou serii poštovních známek lužických národních hrdinů z 5 hlavních středisek. Drobným písmem na okraji známek jsou uvedena jména lužických měst v jejich rodném jazyce.

V letech 1940-44 Americký všeslovanský kongres se snažil sjednotit americké Slovany do boje proti nacistům. Tehdy zjistili, že v Texasu žijí potomci lužických přistěhovalců, že zůstali věrni půdě a dosud farmatí.

Vytrvalost statečných Lužičanů přes všechno pronásledování a perzekuce a jejich láska k rodnému jazyku by měla být příkladem všem českým a slovenským vystěhovalcům, hlavně mladé generaci po srpnu 1968!

Ant. J. Cířka,
Denver, Kolorado

Jeden plzeňský lékař pozval písemně kamaráda na večer. Když přítel nepřišel, telefonoval mu, co s ním je. Ten mu vysvětlil:

„Nemohl jsem přejít tvůj listek, tak jsem ho vzal do lékárny, a tam mi dali mazání na revma!“

Jeden lékař ve společnosti tvrdil, že je tritina nemocí zapříčiněna špatnými jidly. Naproti tomu zbyvajících dvě třetiny mají na svědomí jídla dobrá.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇÍCH

Viktor Fischl /hebrejským jménem Avigdor Dagan/ se v Jeruzalémě dožil 84 let. Jeden čas se o něm mluvilo, jako o možném prezidentovi Izraele. Narodil se 30.6.1912 v Hradci Králové. Nejznámějším dílem je kniha "Hovory s Janem Masarykem." -- Na Presidente Masaryk Ave. v Mexico City má stát pomník TGM. Úspěch měla výstava kreseb dětí z terezínského gheta "Motýli tačky nežijí". -- Český velvyslanec v Bonnu, Jiří Gráša, se zúčastnil otevření romského dokumentačního středu v Heidelbergu. /Přes 4.000 cikánů z tzv. Protektorátu přišlo za války o život v Osvětimi-Birkenau./ -- Sokolovna v Sydney /Austrálie/ slavila 20. výročí otevření. Zasloužili se mj. V. Haramula, V. Steklý a A. Nypl. Jednota vydává pravidelný "Věstník". -- V Šumperku vyšel článek o J. Rutarovi, který zemřel 17.12.96 v Austrálii. -- Březenové číslo "Poligonu", který vychází ve Švýcarsku, mělo 80 zajímavých stran. Vydavatelem je L. Friede, Postfach 1737, 8048 Zürich-Altstetten, Švýcarsko. Do revue přispívá i Stanislav Berton-Brzobohatý z Austrálie. -- V Marseille byli zatčeni 2 čeští řidiči, kteří se pokoušeli pašovat z Maroka 3 tuny suroviny k výrobě hašišu. -- V Jižní Africe žije dnes jen asi desetina krajanů než v list. 89. Většina se vrátila do ČR. -- Švýcarský "pravodaj" přinesl článek "Je rakovina vyléčitelná?" -- Tvrdí se, že emigrace krátké v průměru život o 8 let. Zájem o emigranty byl znovu oživen televizním seriálem v Praze "Konec velkých prázdnin" z pera Pavla Kohouta. Seriál i autora podrobil kritice Otta Ulč. -- Římský "Nový Život" stále rediguje neúnavný P. Petr Ovečka. Jednotlivá čísla dvouměsíčníku mají obvykle 24 stran. -- V Muri poblíž Bernu zemřel krajan Bruno Marek. Sděli nám to jeho vdova Trudi Marková. -- Olda Haselmon poslal vydavateli t.l. gratulaci ke kulatým narozeninám z Uruguaye. -- Dagmar Fárová z Curychu nebyla nadšena poslední návštěvou ČR. Po prvé jako švýcarská občanka pocítila doma nendvíst. -- V Melbourne vyšel leták nazvaný "Kvart-sokolský list", který si vzal na mušku sokolské pracovníky Ondráška, Sousta, Kimla, Tímu, Kousala a Pospíchal. Pod článkem se podepsal "P.A. Triot". -- Setkání Sokolů ze Švýcar a Rakouska v Oetzbu bude 17. až 19. května t.r. -- Ve Švýcarsku je aktivní jednota Sokol Solothurn. Náčelníci je Eva Svobodová. -- Nejstarší univerzita Střední Evropy, Univerzita Karlova hledá své absolventy roztroušené po celém světě, aby jí pomohli v r. 1998 oslavit 650. výročí vzniku. Pište na adresu: Spolek absolventů UK, PhDr. M. Škapa, Ovocný trh 3, 116 36 Praha 1, Czech Republic. -- Švýcarsko navštívila delegace českých zdravotníků /12 osob/. Zajímali se o nemocnice a vládní úřady. -- Jinak v Bernu je aktivní skupina Společnosti pro vědy a umění. Jednatelkou je Olga Komersová. -- Během srpna bude v Dobrušce Kurz českého jazyka pro krajanů. Přednost mají žadatelé, kteří chtějí v cizině učit český jazyk. Dostanou 2.500 Kč, byt a stravu. Další informace má kult. attaché nejbližšího českého velvyslanectví. -- Ve Vídni byl otevřen moderní aím krajanůvých kultur/pro Slovinců, Čechy, Chorváty, Maďary a pod. /

Msgr. Jaroslav Kubovec odchází na odpočinek

Je to chlap jako hora a vždy mezi ostatními vynikal nejméně o hlavu. Zdálo se, že nestárá a že nikdy ho neopustila dobrá nálada. Byl trnem v patě čs. komunistům, kteří se ho pokusili odstranit násilím /poslali mu třaskavinu/ a plánovali i jeho únos. Po 44 let byl farářem ve švábském Dürrenwaldestetten, ale zájíměl na mše každou neděli do dalších osmi obcí. Jeho pomoc čs. uprchlíkům začala vlastně tím, že se stal o p. faráře Václava Vinše a pochoval ho na místním hřbitově. Msgr. Jaroslav Kubovec byl Chod každým coulem, až jímno jeho rodné vesnice neznáme. Je však známo, že za války studoval na Nepomucku v Římě a při první příležitosti se tam hlásil do čs. zahraničních jednotek. /Protože se narodil v r. 1918, bylo mu 27 let. / Pak víme, že byl farářem v Kožlancech, když působil v nedalekých Kralovicích. Existují fotografie, jak v Kožlancech v r. 1947 vítal presidenta dr. E. Beneše, když navštívil hrob svých rodičů na místním hřbitově. /Několik týdnů před svou smrtí poslal dr. Beneš kožlanskému kostelu dar 50.000 Kčs. / Kubovec byl jedním z prvních kněží na Chodsku, na kterého byl čs. komunisty po únoru 48 vydán zatykač a 8.9.1949 se mu podařilo odejít na západ. Byl pak jedním z nejaktivnějších našich kněží v exilu. Jeho dnešní adresa je: Seniorenpflegeheim St. Maria, Zollbergstr. 1, 891 65 Dietenheim, Germany. Piše paměti? Je to muž vzdělání kvalit. MJ

NAŠI V USA

Rodina Louise F. Sokola pocházela z Chodova, ale on se narodil v Chicagu těsně před I. válkou: 1.7.1914. Za války sloužil v an. letectvu jako meteorolog. Po válce působil na letišti v Denveru, CO. Zemřel na svém horském "chalet" 11.10.96 ve věku 82 let. -- Irene Klimentová ze Zlína si se svým snoubencem koupila pracovní kontrakt pro USA, ale po přistání v NY zjistili podvod. -- Presb. kostel Jana Husa v New Yorku, založený českými přistěhovalci, má nyní pastora, který se veřejně přiznal, že je homosexuál. -- Český vědec Petr Táborský byl po dvou letech vězení v Tampa, FL. propuštěn na svobodu. Byl odsouzen za zcizení výsledků výzkumu po stížnosti, kterou podala místní univerzita. -- Nicole Bobek, známá am. krasobruslařka, se narodila v Chicagu. Její rodiče odešli na západ po sov. invázi v srpnu 68. Její otec měl v Praze populární kapelu a skládal pod jménem Bobek Bryan. -- Na víza do USA stojí v Praze fronty. Nejvíce je studentů. -- Joe Kantárek z New Yorku létá každý druhý rok do Prahy. Tvrdí, že se stal Žižkovákem a uvádí adresu: c/o paní Šustrová, Ondříčková 35, 130 00 Praha 3-Žižkov. -- Hledá se paní Marie Čagánková, posl. adresa byla 1704 Memorial Dr., Chicago, IL, 60608, USA. -- V Chicagu existuje Česká Genealogická Společnost. Tel. /708/ 485-6189. -- V Denveru, CO. zemřel býv. major am. námořní pěchoty, krajan Fränk Hubka, 77. -- Hokejista Žitník z Buffalo Sabres je českého původu. -- Zemřel starosta Sokola L.A. Joe Zelinka a na jeho místo přišel Jiří Liška. --

Bras SVU bude 12. a 13.7. v Texasu. Informace pošle: Dr. Cl. Machan, Dept. of English, Texas A+M Univ., College Station, TX. 77842-4277. -- T. Čížka z Denveru, CO. doporučuje krajanům, aby navštívili Holocaust Memorial Museum ve Washingtonu. -- Mráz hledá dr. Jiřího Kelzera, ročník 23, posl. adresa v Arizoně. Také v Anglii žijícího dr. Rudu Olivu, roč. 23. -- Osudy Václava a Jarmily Ženíškových /2422 So. La Harp, N. Riverside, IL, 60546/ za války a po únoru 48 jsou popsány v angl. knize "Flight of a Sokol-An Immigrant's Story", 186 stran. -- K 20. výročí smrti vynálezce Vítězslava Hložka přinesl "Český Dialog" v posl. čísle zajímavý článek "O čem mluví fotografie". Obsah článku je tak závažný, že jej přetiskneme v "KL", včetně souboru letadla HK-101. -- Dave Thomas, majitel řetězce Wendy's, se na Floridě zotavuje po operaci srdce a zhubnul se, což mu dokonce sluší. /Vydavatel t.l. je stále pokládán za jeho dvojníka. / -- Kariátka "Bratrstvo zalomeného palce zpívá kamarádům" vznikla v Praze v EKG-M Studiu a zodpovědný je Jarda Vecga-Fipál, 28-688 Aspen Dr., Conifer, CO. 80433. Tel. /303/ 838-2163. Vyšlovým termem bylo získání světové mandolinové špičky Radima Zenkla, jehož jméno má v USA zvuk zlaté mince. -- V Olomouci vyšly "Prameny k dějinám III. odboje", 987 stran. Autorem je kontraversální JUDr. Vlastislav Chalupa. Kritiku díla

Dona Grattová, roz. Janečková /druhá zleva/ žije v La Jolla, Kalifornie. Se svým manželem /Larry je na snímku první zleva/ navštíví Toronto ve dnech 7. až 13. června t.r. Na podzim plánují oba, že navštíví rodiště jejího dědečka Ludvíka v Kladně u Sezemic a pilně se učí česky. Larry a Dona mají 4 dcery: třetí zleva je Natalie-22, pak je Gamble-27, Alexis-24 a Robyn-29 s manželem. Larry a Dona cestují nyní často /Dona se narodila v Anaheimu, CA. 12.8.1941/, protože až začnou přicházet vnoučata, nebudou na cestování čas. -- Ve výřtu Janečků na světě nám ještě chybí dvě rozvětvené rodiny ve Francii a pak už jen zbývá na 100 přibuzných v Omaze, NE a v okolí. /

napsal pro list "Náš čas" dr. Jiří Mlék. -- Hrabě Kolowrat z Rychnova n/ Kněžnou pozval Pr. Raichla na letošní odstřel jelenů. Studovali spolu lesařinu. -- Vyšše uvedený sjezd SVU, není normální výroční podnik, ale "konference o budoucnosti a kulturním dědictví Čechoameričanů". Předseda SVU, dr. Míla Rechcigl, s konferencí spolupracuje. -- Známý krajanův auto-závodník John Němeček, 27, přišel o život během závodu v Lakeland, FL. Jeho bratr vyhrál v Las Vegas, NV. -- Ve městěčku Howell, NE proběhl Festival Pepřků. Místní kapela oslavila při tom 75. výročí založení. Druší podniky je trumpetista M. Brodecký. -- Tóny Čížka stěhuje filatelistický obchod a novou adresu přinesere. Bude zas v Denveru, Kolorádo. -- Při odhalení desky na rodném domě Václava Majera v Pochvilově na louském podlání, nebude jeho paní Irma /se zdravotních důvodů/, ale jeho neteř ze Slaného. -- Texaský "Hospodář" přetiskl bez komentáře projev Lubora Drahotského v Ottawě při "oslavě" kulatého jubilea vydavatele t.l. Bez chyby. --

Do věčného života odešel

10. února 97

velký sportovec, obránce "Sparty Chicago"

LÁDA NOVÁK

narozený v Pardubicích a hrál SK Pardubice a pak hrál Francouzskou ligu kopané po odchodu po komunistickém puči v ČSR. Celý život zasvětil sportu - kopané a tenisu. Zanechal z prvního manželství v Chicagu syna, ve druhém manželství zůstala zde jeho sportovní partnerka Věra.

Všichni kdo znali Ládu jej měli rádi pro jeho kamarádskou upřímnost a jeho život.

Přátelé z Los Angeles

- Lze nadřizeno poslat do Kosm?
- Lze A je to slušnější

Měsíčník moravského
humoru a satiry:

"Trnky-Brnky", Box 55,
763 12 Vizovice, ČR.
US\$10 za rok..